

Зайци.

Зайци сиви, бѣли, черни
зеле лакомо гризатъ,
и поглеждатъ тѣ — невѣрни —
нѣкой нѣма ли отзадъ?

Ехъ, страхливци! — вѣнъ е зима:
снѣгъ покрилъ е на навредъ,
снѣгъ храната ви отнима,
но — широкъ е божи свѣтъ:

тука зеле, тамъ корици,
младъ и соченъ коренякъ,
а въ бѣда ли — на, очици
и юнашки заювъ бѣгъ! . . .

